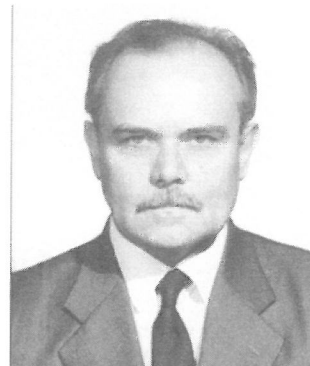

In Memoriam:

DR. KÖRÖSSY LÁSZLÓ

1912–2002

2002. február 15-én, kilencven éves korában elhunyt dr. KÖRÖSSY László geológus, tanár.

KÖRÖSSY László 1912. augusztus 21-én született Hernádsadányon (a mai Szlovákiában). A gondtalan gyermekévek után a trianoni béke az ott élt magyarokat nehéz helyzetbe hozta. Aki magyarul akart tanulni, annak vállalni kellett az átszökést a határon. Lászlót nagynénje vette magához, így Budapesten járt elemi iskolába, majd a Lónyai utcai Református Gimnáziumba. Tanulmányait a Pázmány Péter Egyetem Bölcsész Karán folytatta. PAPP Károly professzor engedélyével szülőfaluja környezetének geológiai szerkezetét szeretne volna tanulmányozni, és azt doktori disszertációjához felhasználni. Feltérképezte a területet, de visszautaztában a határon letartóztatták, és kémkedés vádjával bebörtönözték. Másfél év letöltése után politikailag megbízhatatlan, büntetett előéletű katonának két évre Morvaországba vitték. A Felvidék visszacsatolása után leszerelték, és visszatérhetett Magyarországra. 1938-ban a Műegyetem Ásványföldtani Tanszékén VENDL Aladár professzor tanársegédje lett. Közben ismét behívták katonának, részt vett az erdélyi bevonulásban. Az 1942-es tanév befejezése után, anyagi okok miatt, a Magyar-Német Ásványolaj Rt.-hez csatlakozott. Dolgozott Biharnagybajomban, Letenyén, Alsólendván stb. A második világháború alatt a zistersdorfi olajmezőre vezényelték, megjárta Bajorországot, de mihelyt lehetőség adódott, visszatért Magyarországra. 1945 és 1953 között a MASZOVOL első geológusainak egyike volt,

és a Magyar–Szovjet Olaj Rt. főgeológusaként a nagyalföldi olajkutatásokat irányította. A MASZOVOL megszűnése után, 1953–1976 között az OKGT Földtani Főosztályán továbbra is a nagyalföldi kőolaj- és földgáz-előfordulások felfedezésében és feltárásában játszott jelentős szerepet. Része volt abban, hogy az ország szénhidrogén-bányászatának súlypontja a Dunántúlról áttolódott az Alföldre. Időközben, 1959–1962 között, Kínában kőolaj-kutatási szaktanácsadó volt. Szakmai tevékenységéért számos más kitüntetés mellett 1970-ben Állami Díjat kapott. 1976-ban nyugdíjazták, de munkásságát tovább folytatta: a MÁFI szakértője volt 1991-ig. Tudományos eredményeit több mint 130 szakirodalmi munka, továbbá az 1963-ban elnyert föld- és ásványtani tudományok kandidátusa fokozat jelzi. Az 1960-as években a Miskolci Nehézipari Egyetemen kőolajföldtant tanított. Külföldön, így pl. a pekingi Geológiai Egyetemen tartott előadásai öregbítették a magyar földtani szakemberek hírnevét.

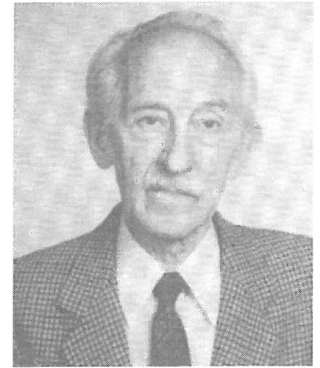
KÖRÖSSY László 1935-től tagja, 1944-től választmányi tagja volt a Magyarhoni Földtani Társulatnak. A Magyar Geofizikusok Egyesületének alapító tagja volt. Mind az MFT-ben, mind az MGE-ben Tiszteleti Tag volt.

Dr. KÖRÖSSY László, később Laci bácsi törekvő, a végső-kig kitartó, küzdő, másokat segítő, barátságos, jó modorú, tiszteletre méltó egyéniség volt, aki munkatársaival jó kapcsolatot alakított ki. Tanácsait a szakmai és a magánéletben egyaránt érdemes volt megszívlelni. Emlékét megőrzi a család, a volt munkatársak, mindazok, akik ismerték és szerették.

Somfai Attila

DR. CSÍKY GÁBOR

1915–2001

*Egy a Tudomány
Egy a Haza
Egy az Isten!*

A Küküllő vármegyei Kiskapuson született 1915. szeptember 20-án. Elemi és középiskolai tanulmányait Segesváron és Brassóban végezte.

Először a budapesti József Nádor Műegyetem vegyész-mérnöki karára, majd a román főváros tudományegyetemére iratkozott be. Tanulmányait azonban meg kellett szakítania, hogy a román hadseregben katonai szolgálatot teljesítsen. Bukarestben kapott természetrajz-kémia szakos tanári diplomát 1940-ben.

A második bécsi döntés idején a román hadseregben szolgált. Leszerelése után Kolozsváron, az újra FERENC JÓZSEF nevet viselő egyetemen lett gyakornok, SZENTPÉTERY Zsigmond professzor mellett.

Néhány hónap múlva, 1941 márciusában felcserélte Kolozsvárt Budapesttel, és VENDL Aladár professzor tanársegédje lett a budapesti Műegyetem Ásványföldtani Tanszékén. Nála szerezte meg a doktori címet is.

Életének döntő fordulata 1942-ben következett be, amikor a József Nádor Műegyetemtől megválva a Magyar–Német Ásványolaj Rt. (MANÁT) alkalmazottja lett. Ezzel egy életre (nagyon mozgalmas és eredményes életre) eljegyezte magát a szénhidrogén-kutatással.

Mint üzemi geológus elsősorban a nagyalföldi kutatásoknál (Tótkomlós, Körösszegapáti, Berekböszörmény, Kismarja), valamint a Muraközben dolgozott.

1944-ben kilépett a MANÁT szolgálatából, 1945 januárjában katonai szolgálatra kellett bevonulnia. Márciusban csapatotestét elindították Ausztriába. Először a németek (!) fegyverezték le őket, majd amerikai hadifogságba kerültek. Szeptemberben érkezett haza, majd az igazolási eljárás befejezése után leszerelték.

1946-tól az időközben gazdát cserélt Magyar–Szovjet Olajpari Rt. (MASZOVOL, majd MASZOLAJ) geológusa, majd üzemezője lett. Ez alakult át később OKGT-vé (Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt), amelynek CSÍKY Gábor szorgalmas és eredményes munkatársa maradt 1976 májusában bekövetkezett nyugállományba vonulásáig.

1950-ig a Nagyalföldön dolgozott (Berekböszörmény, Biharnagybajom). Majd a sikeres cinkotai, demjéni, fedemesi és őrszentmiklósi kutatásokat vezette a budapesti Kutatási Főosztályon. 1951–54-ben a MASZOLAJ Geofizikai Vállalatának főgeológusa volt. Nyugdíjasként 1977-től 1991-ig a Magyar Állami Földtani Intézetnek dolgozott.

A földtudományokat mindig szerves egységnek tekintette, elméletben és gyakorlatban is. Ennek megfelelően egyaránt tagja volt a Magyar Földrajzi Társaságnak, a Magyar Geofizikusok Egyesületének, a Magyarhoni Földtani Társulatnak, és az Országos Magyar Bányászati-Kohászati Egyesület (OMBKE) Kőolaj-, Földgáz- és Vízbányászati Szakosztályának. A Magyar Geofizikusok Egyesületének alapító tagja volt, később tiszteleti tagja lett.

Az 1960-as évektől kezdve érdeklődése mindinkább a földtani tudományok múltjára irányult, és szakirodalmi tevékenysége is erre a területre helyeződött át. Alapító tagja volt 1970-ben a Magyarhoni Földtani Társulat (MFT) Tudománytörténeti Szakcsoportjának, és lelkes szerkesztője a Földtani Tudománytörténeti Évkönyvnek. 1976-ban az IUGS (a Földtudományok Nemzetközi Uniója) és az IUHPS (A Tudománytörténet és Tudományelmélet Nemzetközi Uniója) közös bizottságának, az INHIGEO-nak rendes tagja lett. Tevékeny tagja volt a MTESZ Tudomány- és Technikatörténeti Bizottságának, valamint a Magyar Tudományos Akadémia Tudomány- és Technikatörténeti Komplex Bizottságának.

Számos szakmai elismerésben és kistüntetésben részesült: a Bányászat, a Nehézipar, valamint a Földtani Kutatás Kiváló Dolgozója; a Bányász Érdemérem bronz, ezüst, majd arany fokozatát is megkapta. A Tudománytörténeti Szakosztály elnökévé választották, megkapta a MFT emlékgyűrűjét és tiszteleti tagságát, 34 éves kőolajföldtani munkásságáért pedig a Pro Geologia Applicata Emlékéremmel tüntették ki. 1989-ben MTESZ-díjat kapott. 1995-ben, 80. születésnapja alkalmából az ő tiszteletére készült az MFT Földtani Tudománytörténeti Évkönyvének különszáma.

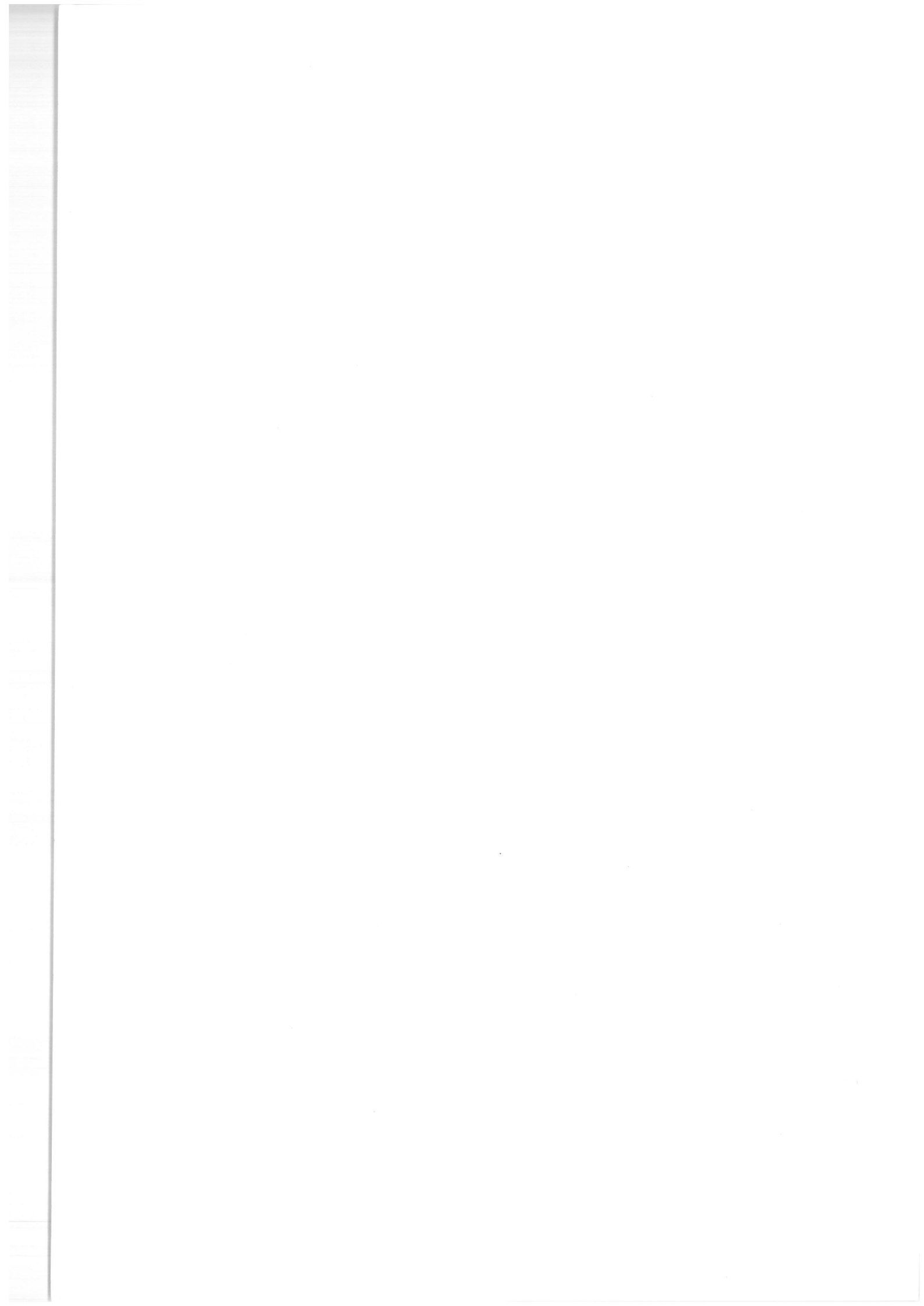
1997-ben visszavonult a Tudománytörténeti Szakosztály elnökségétől, és annak örökös díszelnökévé választották.

A szakosztály működését Gábor bácsi továbbra is, élete végéig, figyelemmel kísérte, ameddig csak képes volt rá, részt vett a rendezvényein. Különösen örült az erősödő erdélyi kapcsolatoknak. Sajnos, „összekomorodott” egészsége már nem engedte meg neki, hogy — vágya szerint — még egyszer viszontláthassa fiatalságának Erdélyországát, kincses Kolozsvárt, a Farkas utcát. Felesége 55 évi házasság után 2000-ben elhunyt.

Szíve 2001. november 8-án szűnt meg dobogni. Hamvait a rákoskeresztúri köztemetőben helyezték örök nyugalomra. Az unitárius egyház és a Magyarhoni Földtani Társulat búcsúztatta. Gyászojlik fia: Gábor és Zsolt, valamint családjuk.

Szakmai hagyatékának nagyobb része a Magyar Természet-tudományi Múzeum Tudománytörténeti Gyűjteményében, kisebb része a zalaegerszegi Magyar Olajipari Múzeum archívumában nyert elhelyezést.

Dudich Endre

MAGYAR GEOFIZIKA

A Magyar Geofizikusok Egyesületének folyóirata

43. évfolyam

1. szám

HU ISSN 0025—0120

Főszerkesztő: dr. Bodoky Tamás

Szerkesztő: Tóth Lajos

Szerkesztőbizottság: dr. Aczél Etelka, dr. Ferenczy László, Hegybíró Zsuzsanna, Kakas Kristóf,
dr. Ormos Tamás, dr. Szarka László, Verő László

A szerkesztőség címe: Budapest, II., Fő u. 68. (1371 Budapest, Pf. 433)

Telefon: (1)201-9815
